

عنوان مقاله:

ارزیابی کارایی روش های ارزش اطلاعات، تراکم سطح، LNRF و نسبت فراوانی در پهنه بندی خطر زمین لغزش در منطقه پشت دربند، کرمانشاه

محل انتشار:

فصلنامه زمین شناسی مهندسی، دوره 11، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

محمدحسین قبادی - دانشگاه بوعلی سینا همدان، گروه زمین شناسی

سیدحسین جلالی - دانشگاه بوعلی سینا همدان، گروه زمین شناسی

بهمن ساعدی - دانشگاه بوعلی سینا همدان، گروه زمین شناسی

نوشین پیروزی نژاد - دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

زمین لغزش به سبب امکان رخداد آن در محیط های طبیعی مختلف و به سبب عوامل طبیعی و مصنوعی متفاوت موثر بر آن، نسبت به سایر مخاطرات طبیعی جایگاه خاصی دارد. زمین لغزش ها به علت فراوانی رخدادشان، هر سال موجب خسارات سنگینی می گردند که جبران برخی از آن ها هزینه و وقت فراوانی می طلبد. به این دلیل بررسی این پدیده مخصوصا در مناطقی که در مسیر پیشرفت و توسعه قرار دارند، امری ضروری است. از بهترین روش های بررسی زمین لغزش ها پهنه بندی خطر آن است، که از دیرباز محققان به آن توجه کرده اند. در این روش منطقه بررسی شده با توجه به عوامل موثر در بروز پدیده زمین لغزش، به پهنه های با خطر کم تا خطر خیلی زیاد تقسیم بندی می شوند. این پهنه بندی می تواند در برنامه ریزی های منطقه ای کمک شایانی داشته باشد. روش های متفاوتی برای این منظور ارایه و توسعه داده شده است. در این نوشتار از چهار روش ارزش اطلاعات، تراکم سطح LNRF و نسبت فراوانی که از روش های آماری دو متغیره هستند، در پهنه بندی خطر زمین لغزش منطقه پشت دربند استفاده شده است. نتایج بیان گر آن است که روش تراکم سطح با اختلاف جزئی نسبت به روش نسبت فراوانی از میان روش های به کار برده شده برای پهنه بندی منطقه نتایج مطلوب تری به دست می دهد.

کلمات کلیدی:

پهنه بندی خطر زمین لغزش، ارزش اطلاعات، تراکم سطح، LNRF و نسبت فراوانی، روش های آماری دو متغیره، پشت دربند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/791435>

